

Et Fingerpeg har Dr. J. dog givet os ved at fremhæve, at Kvinderne fortrinsvis burde søge de Erhverv, som bedst kan forenes med Moderhvervet. Det er formentlig saadanne, hvis Udøver til en vis Grad selv kan vælge sin Arbejdstid, og hvis Arbejde maaske endogsaa kan foregaa i Hjemmet. At udfinde og udvikle saadanne Erhverv er sikkert en værdig Opgave for Kvindebevægelsen.

Et kommer vi imidlertid ikke udenom, at vort Arbejde maa vi være fuldt med i, hvis det skal give os Tilfredsstillelse og et godt Resultat. Men vi kan ikke koncentrere os om et Arbejde, naar vi ved, at vi samtidig med at gøre det, forsømmer et andet. Derfor maa der med Husmoderens Arbejde indføres en saadan Ordning, at den gifte Kvinde, som har et andet Arbejde, maa kunne lægge Ansvaret for Huset over paa en, som kan paatage sig det, eller Arbejdet maa i den Grad simplificeres og sættes i System, at det ogsaa leverer hende Tid og Ro til det øvrige. De egentlige Moderpligter, i Ordets snævrere Betydning, kan som paavist kun udfylde en ringe Del af Dagen, i Virkeligheden ikke mere, end hvad der bør være ethvert Menneskes Fritid.

Kvindens Frigørelse er ikke naaet, før hun frit kan vælge sit Arbejde, og det kan hun ikke, naar hun, fordi hun gifter sig er tvungen til at gøre Husmoderens Arbejde og derved splittes i det, som er hendes Livsinteresse.

Hvis det skulde lykkes D. K., som ved Fællesmødet i Kolding har vedtaget at arbejde for en forbedret Ordning af det hushlige Arbejde, at udrette noget i denne Retning, vilde det ikke blive dets mindst for tjenstfulde Gærning.

Ved nogle statistiske Oplysninger paa-viser endelig Dr. J., at der nu til Dags er en aftagende Chance for at blive Moder baade paa Grund af Kvindernes Overtal og det som Følge af den forhøjede Ægteskabsalder forholdsvis store Antal barnløse Ægteskaber. Hun udtaler i Anledning heraf, at vi maa opdrage vore Døtre til at ville være frodige Matroner. Spørgsmaalet om Ønskeligheden for Samfundet af en forøget Befolkningstilvækst er saa vidtrækkende, at vi slet ikke skal komme ind derpaa, saa meget mindre, som Dr. J. ikke gør blot Antydning af et Forsøg paa

Udredning heraf. For Dr. J. staar det imidlertid som det for Kvinden individuelt mest tilfredsstillende at være Moder til en talrig Børneflokk; — vi tillader os dog at hævde, at Tilfredsstillelsen er i høj Grad afhængig af mange forskellige ydre Forhold.

Hvad Dr. Jacobsen skriver om Kvindebevægelsen vidner om en mærkelig Ukendskab dertil. Naar hun saaledes skriver, at Kvindebevægelsen har sit Hjemsted i Bybefolkningens*) Overklasse, og at Kvindernes Krav om Arbejde er fremgaaet af Trang til en Beskæftigelse til at fylde Tiden med, saa er dette en grundig Fejltagelse. Den er udgaaet fra Middelstanden, hvis Døtre paa Grund af Storindustriens Overtagelse af Hjemmets Virksomheder, var blevet arbejdsløse, henviste til at dø af Sult eller leve af andres Naade, og altsaa af den haarde Nødvendighed blev tvungne til at søge Arbejde og saa viste den Selvopholdelsesdrift og Intelligens at søge det Arbejde, som de kunde eksistere ved.

Hvis Underklasse-Kvinden, som Dr. Jacobsen skriver, ingen Interesse har af politisk Ret og anden slig abstrakt Ret, beviser dette dog ikke, at denne ikke kan have den aller største Betydning netop for hende. Og fordi Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kvindens Moderhverv og ydre Samfundshverv er livsbetydende for hende, saa udelukker det dog netop ikke, at Moderhvervets Forhold til Samfundslivet er af en saa vital Interesse for Kvinden, at det kun er hende selv, der gennem Valgretten kan varetage denne. Dette overser Dr. Jacobsen, ligesom hun lader til at være uvidende om, at Kvindebevægelsens Maal, at ligestille Kvinden og Manden, — netop i Forhold til Samfundet — finder sin Begrundelse i Forskelligheden i Mandens og Kvindens Anlæg og Ejendommeligheder, som bør samvirke og udfylde hinanden.

Alt i alt gør Foredraget ikke Indtryk af at være Resultatet af et meget grundigt Overlæg. Det har, fordi det kom saa overraskende — ikke mindst for Københavnskredsens Styrelse, der nærmest maatte føle det som en Overrumpling — vakt en Del Opsigt. Men mere Betydning vil det ikke faa, end om en stod op og talte mod Jærnbannerne, fordi der var saa meget stør-

*) Af D. K.'s ca. 120 Kredse er ca. 70 Landkredse.